

derfor og da der ikke er sporet mislige følger i det virkelige Liv af de saaledes i Praxis anvendte Regler, ment at kunne lade det i det Væsentlige have sit Forblivende ved disse, stolende paa, at der vil ligge en Garanti imod, at Boet som Folge af denne Fremgangsmaade kommer i urette Hænder, ogsaa i det kriminelle Ansvar, Paagældende ville ifalde, forsaavidt ikke deres urigtige Angivelser undtagelsesvis maatte være foretagne i god Tro. Idet det i Overensstemmelse hermed udtales i § 71, at der i Reglen ikke skal affordres de sig meldende Arvinger Bevis for deres Dpgivende om Arveforholdene, har man dog anset det for rigtigt udtrykkelig at tilføie den almindelige Undtagelse, at Skifteretten, naar den maatte finde Grund til at betvivle Rigtigheden deraf, kan, og selvfølgerlig ogsaa bør, forlange, at Arvingerne skulle fremstaafe Dplysninger, der bestyrelse Rigtigheden af deres Dpgivende. Det er i denne Henseende fundet Hensigtsmæssigt at tilføie, at Skifteretten, dersom Arvingerne fremstille Personer, som kunne give Dplysning om Slægtskabsforholdet, skal være berettiget til at afhøre disse, samt, dersom det skønnes fornødent, lade dem bekræfte deres Forklaring med Ed. En sliq Afhøring vil saaledes ofte komme til at træde i Siebet for de nu brugelige Arvelegitimationsbingsvidner. Skifteretten har ingen Myndighed til under Trusel med de for Vidner foreskrevne Dvangsmidler at indkalde Personer til at afgive Forklaring, men det er kun godvillig mødende Vidner, som den kan afhøre. I Tilfælde af denne Natur har det imidlertid sjælden nogen Banstellighed at faae Vidnerne til at møde frivilligt.

Dersom der, efter at Boet i Genhold til Skifterettens Beslutning ikke at paabegynde offentlig Skiftebehandling, er overtaget af de mødende Arvinger til privat Skifte, senere maatte melde sig andre Arvinger, som forlange Boet overtaget til offentligt Skifte, kan Forholdet ikke opfattes paa samme Maade, som hvis de strax havde meldt sig med saadan Begjæring, men, saafremt deres Arveberettigelse ikke anerkjendes af de Arvinger, som have overtaget Boet, kan deres Begjæring om offentligt Skifte kun tages til Folge, naar de

kunne føie fuldstændigt Bevis for deres Arveberettigelse (§ 72 i Slutningen). Ved Boets Overtagelse af de først mødende Arvinger er der skabt en Retstilstand, som der ikke bør røffes ved, medmindre det oplyses, at andre Personer virkelig have en Ret, i Kraft af hvilken de kunne fordrø dette. Hertil kommer, at Arvingerne, selv om Boet nu overtages af Skifteretten, ikke kunne opnaa Fritagelse for Gjældsansvar. Da de derhos i fornødent Fald kunne sikke sig ved Arrest og Forbud, kan det i Reglen ikke paaføre dem noget særligt Tab, at man opsætter at tage deres Begjæring om offentlig Skiftebehandling til Folge, indtil der tilveiebringes fuldt Bevis for deres Arveret.

Til at afværge Skifterettens Overtagelse af Boet udkræves der i Reglen, at der fra alle Arvingerne forelægges Begjæring om privat Skifte. Ikke blot maa Skifteretten i Genhold til § 1 overtage Boet, naar en enkelt Arving forlanger det, selv om alle de øvrige Arvinger ere entge i at ville dese Boet selv; men Boet bliver ifølge § 2 b endvidere at overtage af Skifteretten, naar der ikke kan tilveiebringes Erklæring fra en Arving, som ved Skiftets Begyndelse er fraværende udenfor Riget, eller hvis Dpholdelsessted ikke vides. Som allerede berørt i Bemærkningerne til sidstnævnte Bestemmelse, har man derimod troet i § 73 at burde aabne Arvinger, der ønske at opgjøøe Boet uden Skifterettens Mellemkomst, Udgang til at opnaa dette, uanset at der ikke kan tilveiebringes Erklæring fra Medarvinger, som have bekjendt Dpholdssted inden Riget. Ifølge § 73 kunne saadanne Arvinger efter de mødende Medarvingers Begjæring af Skifteretten opfordres til at erklære, om de begjære offentligt Skifte eller ikke, med den Virkning, som ved Dpfordringen udtrykkelig bør betydes dem, at de, hvis de ikke afgive saadan Erklæring, ansees for ikke at forlange offentligt Skifte. Naar paagældende Arving lader en saadan Dpfordring ubesvaret, være sig af Chifane eller fordi hans Interesse i Boet er saa ringe, at det er ham ligegyldigt, om det behandles paa den ene eller den anden Maade, er der ikke Grund til af Hensyn til ham at paabyrde de øvrige Arvinger de med offentligt Skifte for-